

فصلنامه فرهنگی - تربیتی زنان و خانواده
سال چهاردهم، شماره ۴۷، تابستان ۱۳۹۸: ۱۲۷-۱۰۵

اثربخشی مشاوره گروهی مبتنی بر رویکرد روانشناختی مثبت‌نگر فریش بر تقویت تابآوری خانواده

سحر غفوری^۱

سیمین حسینیان^۲

پذیرش نهایی: ۱۳۹۸/۲/۱۶

دریافت مقاله: ۱۳۹۶/۳/۲۳

چکیده

این پژوهش به منظور بررسی اثربخشی مشاوره گروهی مبتنی بر رویکرد روانشناختی مثبت‌نگر فریش بر تقویت تابآوری خانواده اجرا شد. روش پژوهش نیمه‌تجربی با طرح پیش‌آزمون - پس‌آزمون همراه با گروه کنترل بود. جامعه آماری شامل زنان خانه‌دار منطقه ۱۲ شهرداری شهر تهران بود. ۱۶ نفر به روش نمونه‌گیری هدفمند به عنوان نمونه انتخاب شدند و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل قرار گرفتند. در این پژوهش تابآوری خانواده با مقیاس اندازه‌گیری تابآوری خانواده در پیش‌آزمون و پس‌آزمون اندازه‌گیری شد. گروه آزمایش در هشت جلسه ۱۲۰ دقیقه‌ای مشاوره گروهی شرکت کردند در حالی که گروه کنترل هیچ‌گونه مشاوره‌ای دریافت نکردند. در پایان، هر دو گروه مقیاس تابآوری خانواده را دوباره تکمیل کردند. به منظور تحلیل داده‌ها از آزمون تحلیل کوواریانس چندمتغیره و تک متغیره استفاده شد. بر اساس یافته‌های پژوهش می‌توان نتیجه گرفت که مشاوره گروهی مبتنی بر رویکرد روانشناختی مثبت‌نگر فریش بر تقویت تابآوری خانواده در تمام ابعاد (شامل فرایندهای ارتباط و حل مسئله خانواده، متابع دینی / اجتماعی خانواده، باور خانواده به عنوان واحدی کلی در پذیرش مشکل) تأثیر مثبتی به جای گذاشت. بر این اساس می‌توان از این روش مشاوره به منظور تقویت تابآوری خانواده بهره گرفت.

کلیدواژه‌ها: رویکرد روانشناختی مثبت‌نگر فریش، تابآوری خانواده، مشاوره گروهی.

۱. نویسنده مسئول: کارشناسی ارشد مشاوره، گروه مشاوره، دانشکده الزهرا.

۲. استاد، گروه مشاوره، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه الزهرا، تهران، ایران.

۳. نویسنده مسئول: استاد، الزهرا، گروه مشاوره و راهنمایی.

مقدمه

تابآوری موضوعی است که در نظریه‌های جدید روانشناسی مثبت مطرح می‌شود. به اعتقاد گارمزی و ماستن^۱ (۱۹۹۱) تابآوری در حوزه‌های روانشناسی تحول، روانشناسی خانواده و بهداشت روانی جایگاه ویژه‌ای یافته است. مک کوبین و مک کوبین^۲ (۱۹۹۶)، تعریف تابآوری را در حوزه خانواده گسترش دادند. تابآوری، الگوهای رفتاری مثبت و ظرفیت عملکرد افراد و واحد خانواده در مقابل تنفس و دشواری است. آموزش الگوهای رفتاری مثبت و ارتقای ظرفیت عملکرد واحد خانواده، توانایی خانواده را به عنوان واحدی حمایت‌کننده در رویارویی با موقعیت‌های بحرانی افزایش می‌دهد و خانواده می‌تواند به حالت تعادل اولیه بازگردد (مک کوبین، ۱۹۹۶ به نقل از اوپن شاو^۳، ۲۰۱۱). از این رو، رویکرد تابآوری خانواده^۴ به منظور تقویت ظرفیتها خانواده برای تسلط یافتن بر سختی‌ها ایجاد شد (والش^۵، ۲۰۰۳). تکامل در حوزه تابآوری خانواده تمرکزش بر درک عملکرد صحیح خانواده و تلاش برای به کارگیری توان مثبت در جهت بهبود عملکرد خانواده و توانایی حل مسئله، مقابله با مشکلات و تنظیم عملکرد خانواده است (فرین^۶، ۲۰۰۸).

دشواری و چالش بخشی از زندگی خانوادگی است و خانواده در روند خود با تغییرات و چالش‌هایی روبرو می‌شود. برخی از این چالشها یا تغییرات، مانند تولد نوزاد یا ازدواج یکی از فرزندان ممکن است مثبت و برخی مانند مرگ یکی از اعضای خانواده یا از دست دادن شغل، منفی باشد. این چالشها ممکن است باعث ایجاد تنفس در خانواده شود (مک کوبین، ۱۹۹۶ به نقل از اوپن شاو، ۲۰۱۱). رویکردهای تابآور محور، استعداد و توان خانواده را برای رویارویی با مشکلات به کار می‌گیرد. بنابراین لازم است اعضای خانواده به مهارت‌ها و توانمندی‌هایی تجهیز شوند تا با استفاده از توامندی‌هایشان در برابر چالشها و مشکلات بتوانند به سطح تعادل اولیه و یا حتی سطح بالاتری از تعادل اولیه بازگرددند و سازگار شوند (بوچنان، ۲۰۰۸).

از آنجا که دنیای ما بیش از پیش به طور غیر قابل پیش‌بینی گسترش می‌یابد و همان‌طور که خانواده‌ها با چالش‌های بی‌سابقه‌ای روبرو می‌شوند، مداخله در زمینه تابآوری خانواده‌ها ضروری

1. Garmzy & Masten
2. MacCubbin & MacCubbin
3. Open shaw
4. Family Resilience
5. Walsh
6. Frein, Berven, Chan, Tschopp

به نظر می‌رسد. همراه با آشوبهای اقتصادی، اجتماعی و سیاسی در طول دهه‌های اخیر و رشد طلاق، اقداماتی به منظور شناسایی و مداخله در متغیرهای خطرساز و آسان‌سازی فرایندهای خانوادگی، حیاتی است (والش، ۱۳۹۰). در کشور ما نیز بر اساس آمار رسمی سازمان ثبت احوال، تعداد طلاقهای ثبت‌شده در کشور در سالیان اخیر در حال افزایش بوده، و رشد طلاق روندی صعودی را طی کرده است. این مسئله می‌تواند زنگ خطری برای کانون خانواده تلقی شود. عوامل گوناگونی در بروز طلاق مؤثر است که از جمله آنها می‌توان به عوامل اقتصادی، اجتماعی، روانی و عوامل تنفسی درونی و بیرونی در خانواده اشاره کرد. بنابراین طرح مداخلات مناسب در جهت رفع این عوامل ضروری است (موسایی، نادر، گرشاسبی و فخر، ۱۳۸۸).

مؤسسه بین‌المللی سلامت روان^۱، اعلام کرده است که کارامدترین مداخله، پیشگیری در سطح اولیه با هدف ارتقای بهداشت و سلامت روان است (ساکستنا، اووا و کلمنس^۲، ۲۰۰۶ به نقل از قاسم‌زاده، ۱۳۸۸). یکی از راهبردهای مناسب ارتقای سلامت روان در افراد، ارتقای تاب‌آوری است. تاب‌آوری به این مسئله می‌پردازد که فرد هنگام قرارگرفتن در معرض فشار و عوامل خطرآفرین بتواند عملکرد اجتماعی خود را بهبود دهد و بر مشکلات غلبه کند. تاب‌آوری قوی مانند واکسیناسیون عمل می‌کند. افراد می‌توانند راهبردهای مقابله‌ای مؤثر را در برخورد با مسائل زندگی به کار گیرند و نگاه خود را به مشکلات به عنوان فرصت یادگیری و رشد تغییر دهنند. پژوهشگران حوزه تاب‌آوری معتقدند که مطالعه تاب‌آوری می‌تواند برای تدوین برنامه‌ها، سیاستها و پیشگیری یا تخفیف مشکلات در زندگی آگاهی بخش باشد (حسینی قمی و سلیمی، ۱۳۹۱). تحقیقات ولف^۳ (۲۰۰۱) هم به تأثیر مثبت ارتقای تاب‌آوری بر سلامت روان اشاره کرده است. او دریافت ویژگیهای اساسی افراد تاب‌آور مانند توان اجتماعی، توانایی حل مسئله، خودگردانی، احساس هدفمندی و باور به آینده‌ای روشن، سلامت روان را ارتقا می‌دهد (مؤمنی، ابراهیمی و حسینیان، ۱۳۹۳). تاب‌آوری از ضروریات زندگی در دنیای کنونی است و یکی از عوامل تعیین‌کننده پاسخ افراد در مقابل رویدادهای تنفسی به شمار می‌رود (بونانو، بوسیارلی و والهو^۴، ۲۰۰۷). در زمینه پیامدهای تاب‌آوری، شماری از پژوهشها به افزایش سطح سلامت روان و رضایتمندی از زندگی اشاره کرده است (آتونوسکی، ۱۹۸۷؛ لازاروس، ۲۰۰۴؛ سلیمان، ۱۹۹۴؛

1. National Institute of Mental Health (NIMH)

2. Saxena,Eva and Clemens

3. wolf

4. Bonano, Bvsyarl and Hvalhv

هامارات، تومپسون، زابروکی، استیل و ماتنی^۱، ۲۰۰۱ به نقل از سامانی، جوکار و صحراءگرد،^۲ (۱۳۸۶).

در حوزه بهداشت روانی، بیشتر نظریه‌های بالینی، آموزش، درمان و تحقیق همگی تا حد بسیار زیادی به نارساییها پرداخته است؛ یعنی اینکه خانواده علت یا نگهدارنده تقریباً همه مشکلات در کارکرد فردی است. طبق فرضهای اولیه روانکاوی در مورد پیوندهای زیانبار مادرانه، خانواده دارای تأثیر ناگوار دیده می‌شد. در طول دهه ۱۹۷۰، صورتبندیهای نظام اولیه نظام خانواده بر فرایندهای خانواده ناکارامد متصرکز بود. جنبش‌های فراگیر و در راستای منافع به اصطلاح "نجات یافتنگان" یا "کودکان بالغ خانواده‌های ناکارآمد" تقریباً هیچ خانواده‌ای را از اتهام کوتاهی کردن برکنار نگذاشتند و همه را سرزنش کردند. این دیدگاه بالینی بسیار متفاوت در آسیب‌شناسی به موشکافی کمبودهای خانواده و غفلت از نقاط قوت و توانایی آن منجر شد که تنها از روی شوخی پیشنهاد شود که خانواده بهنجار را می‌توان خانواده‌ای تعریف کرد که هنوز به لحاظ بالینی مورد ارزیابی قرار نگرفته است (والش، ۱۳۹۰).

هدف روانشناسی مثبت این است که در نظام روانشناسی جهان تحول به وجود آورد و توجه صرف به ترمیم بدترین چیزها را بهسوی بهترین کیفیت‌ها در زندگی تغییر داد. به این منظور شکوفایی توانمندیها باید در صفت مقدم درمان و پیشگیری قرار گیرد. موضوع روانشناسی مثبت به تجربه‌های مثبت مانند سلامت ذهن، رضایت از زندگی، شور و شوق، شادی در حال، و درک کارامد از آینده مربوط می‌شود که شامل خوشبینی، امید و ایمان می‌شود. روانشناسی مثبت‌نگر در سطح فردی به ویژگیهای شخصی مانند مهوروزی، تعهد، شجاعت، مهارت‌های بین فردی، زیبایی دوستی، پشتکار، بخشش، اصلاح، آینده‌نگری و خردورزی و در سطح گروهی به فضائل شهروندی مانند احساس مسئولیت، مهوروزی، ایثار، ادب، اعتدال، مدارا و اخلاق کاری توجه می‌کند (سلیگمن^۳، ۱۳۸۸). نتایج تحقیقات نشان داده است که بین تاب آوری و کیفیت زندگی همبستگی مثبت و معنی داری وجود دارد (مؤمنی و همکاران، ۱۳۹۳). روال درمانی مبتنی بر بهبود کیفیت زندگی^۴ به دنبال ارتقای بهزیستی انسانها و در نتیجه سلامت روان آنها از طریق کشف توانمندی و ارتقای کیفیت زندگی افراد است. کیفیت زندگی مطلوب همواره آرزوی بشر، و

1. Antonovsky, Lazarus, silman, Hamart, Thompson, Zabrusky, Steele and Matheny

2. Seligman

3. Quality of life therapy(QOLT)

از جمله اهداف سازمان بهداشت جهانی و موضوع تحقیق در سالهای اخیر بوده است. این رویکرد یکی از رویکردهای متعدد روانشناسی مثبت است که با به کارگیری شیوه‌های شناخت درمانی به منظور افزایش بهزیستی، رضایت و بهبود کیفیت زندگی مراجعان عمل می‌کند. در این درمان به مراجعان مهارت‌هایی آموخته می‌شود که به آنها کمک می‌کند، نیازهای، اهداف و آرزوهای مربوط به ارزشمندی زندگی خود را تعیین، پیگیری و برآورده کنند. برخلاف بقیه رویکردهای درمانی، که بر مشکلات تأکید دارد، این رویکرد بر یادگیری، کمک کردن و خلاقیت تأکید می‌کند. این رویکرد درمانی به درمان‌جویان آموزش می‌دهد که شادی نیز، انتخابی است و انسان باید تا جایی که می‌تواند در زمینه شادی‌سین خود تلاش کند؛ زیرا شادی موجب ارتقای کیفیت زندگی، افزایش طول عمر، موفقیت‌های خانوادگی، تحصیلی و شغلی می‌شود. فریش (۲۰۰۶) به عنوان یک عضو پایه‌گذار در مؤسسه علمی شناخت درمانی بک^۱، سعی کرده است نظریه و درمان شناختی را با استفاده از فعالیت بالینی خود بدقت بازنمایی کند و برخی از فنون مهم شناخت درمانی مثل "ثبت و کنترل افکار" و "برنامه فعالیت" را گسترش دهد. به علاوه برخی شیوه‌های جدید مثل "پنج راه حل رهنمودی"^۲ و تمرین حل مسئله^۳ و "اصول و مهارت‌های بهبود کیفیت زندگی در هر حیطه"^۴ را پدید آورده است. وی با به کارگیری پرسشنامه کیفیت زندگی (فریش، ۱۹۹۴) و تنظیم نیمروز رضایتمندی به ارزیابی مسائل و مشکلات و نیز توائم‌ندهای و امکانات افراد در حیطه‌های ۱۶ گانه زندگی پرداخته است و بر عصر حل مسئله تأکید می‌کند که در شناخت درمانی کمتر به آن پرداخته شده است. حیطه‌های ۱۶ گانه زندگی عبارت است از: ۱. سلامتی ۲. عشق ۳. کار ۴. پول ۵. کودکان ۶. بستگان ۷. یادگیری ۸. کمک و یاری رساندن ۹. احترام به خود ۱۰. اهداف و ارزشها / زندگی معنوی ۱۱. خانه ۱۲. دوستان ۱۳. جامعه ۱۴. محله ۱۵. خلاقیت ۱۶. تفریح و سرگرمی.

رویکردهای تاب‌آوری خانواده در جستجوی یافتن مؤلفه‌هایی است که تاب‌آوری خانواده را در رویارویی با تغییر یا بحرانها تقویت کند (بوچانان، ۲۰۰۸). با توجه به اهمیت حوزه تاب‌آوری خانواده و گستردگی کاربردهای ناشی از تمرکز بر مقاوم کردن خانواده‌ها، سازه تاب‌آوری خانواده نیاز تحقیقاتی تشخیص داده شده است (حسینی و چاری، ۱۳۹۲). از طرفی نقش مادر در خانواده در حکم قلب زندگی است؛ لذا مطرح کردن تاب‌آوری به عنوان دیدگاهی نسبتاً نو، که

می‌تواند افقی جدید را در حوزه ارتقای سلامت افراد پیش روی ما باز کند، شایسته و در خور تأمل است (حسینی قمی و سلیمانی، ۱۳۹۱).

نظریه تابآوری خانواده بر دیدگاه سیستمی بنا شده است و ساختار خانواده وسیله ایجاد محیطی سالم به منظور عملکرد سالم در نظر گرفته می‌شود (بوقاجانان، ۲۰۰۸). نگرش سیستمی در مورد خانواده بیان می‌کند که تغییر در هر بخش از سامانه خانواده، کل سامانه را تحت تأثیر قرار خواهد داد و ارتباط درونی سامانه خانواده طوری به هم گره خورده است که تغییر در هر عضو باعث تغییر غیر قابل اجتناب در تمام آن می‌شود (حسینی بیرونی، ۱۳۹۰). زنان به عنوان عضو مهم خانواده از جمله اشار آسیب‌پذیر جامعه هستند و رفع نیازها و مشکلات آنها و ارائه راهکارهای مناسب بهبود وضعیت زندگی آنها از عمدۀ تربین مسائل کشورهاست. تحقیقات رودریگو^۲ (۲۰۱۱؛ ۲۰۰۵)، عابدی و ووستانی^۳ (۲۰۱۰)، مبتنی بر درمان مثبت‌نگر فریش نشان داد که وقتی یک عضو از خانواده مورد درمان قرار گرفت، اثر سروایت اجتماعی^۴ باعث شد، تغییرات در ساختار خانواده نیز نمایان شود؛ یعنی تغییر در هر عضو پس از جلسات درمان مبتنی بر بهبود کیفیت زندگی، تغییرات مثبتی در اعضای دیگر خانواده نیز به دنبال داشت (رودریگو، ماندلبرت و پاولاسکی^۵؛ ۲۰۱۱؛ عابدی و ووستانی، ۲۰۱۰).

رونده صعودی طلاق در مقایسه با دهه‌های قبل در جامعه ما می‌تواند ناشی از عدم تابآوری و مؤلفه‌های آن از جمله قدرت حل مسئله و ارتباط صحیح باشد که در کشور ما در سطوح مختلف آموزشی برای مقاوم‌سازی خانواده‌ها وجود ندارد. از این رو محقق در این پژوهش بر آن شد تا با بررسی اثربخشی مشاوره گروهی مبتنی بر رویکرد روانشناسی مثبت‌نگر فریش بر تقویت تابآوری خانواده، زنان را به مهارت‌هایی مجهز سازد تا بتوانند در مقابل چالشهای پیش روی زندگی خانوادگی به حل مسئله پردازند و از بحرانها با بازگشت به حالت تعادل اولیه خانواده و رویارویی کمتر با پیامدهای منفی عبور کنند.

1. Buchanan
2. Rodriguez
3. Abedi & Vostanis
4. Social contagion effect
5. Rodriguez, Mandelbrot, & Pavlakis

روش

این پژوهش، کاربردی است. طرح پژوهش شبه تجربی همراه با گماردن تصادفی آزمودنیها در گروه آزمایشی و گروه کنترل (فهرست انتظار) به همراه پیش آزمون و پس آزمون است. مشاوره گروهی مبتنی بر رویکرد روانشناسی مثبت‌نگر فریش، متغیر مستقل و تاب آوری خانواده، متغیر وابسته در نظر گرفته شده است.

جامعه آماری این پژوهش تمام زنان خانه‌دار منطقه ۱۲ شهرداری شهر تهران در سال ۱۳۹۵ هستند. برای انتخاب نمونه این پژوهش از روش نمونه‌گیری هدفمند استفاده شد؛ بدین ترتیب ابتدا طی فراخوانهایی در سطح منطقه از زنان خانه‌دار برای شرکت در طرح پژوهش دعوت شد. ثبت‌نام از داوطلبان در خانه سلامت سرای محله کوثر به عمل آمد. ۱۶ نفر از افراد داوطلب که تاب آوری کمتری داشتند و واجد شرایط بر اساس ملاک‌های شمول بودند، هشت نفر در گروه آزمایش و هشت نفر در گروه کنترل به طور تصادفی قرار گرفتند.

در این پژوهش به منظور آزمون فرضیه‌های پژوهش از مقیاس اندازه‌گیری تاب آوری خانواده^۱ در پیش آزمون و پس آزمون استفاده شده است. این مقیاس یک ابزار استاندارد برای اندازه‌گیری تاب آوری خانواده است که به وسیله سیکبی (۲۰۰۵) بر اساس نظریه سیستمی تاب آوری خانواده والش (۱۹۹۸) ساخته شده است. این ابزار یک مقیاس چهار درجه‌ای لیکرتی است که شامل درجات ۱: کاملاً مخالفم تا ۴: کاملاً موافقم است. مقیاس اندازه‌گیری تاب آوری خانواده شامل ۶۶ عنوان با طیف لیکرت است که به بررسی میزان تاب آوری خانواده می‌پردازد. نمره کل از جمع امتیازات مجموع سوالات به دست می‌آید. نمره‌های زیرمقیاسها (عامل فرایندهای ارتباط و حل مسئله خانواده، منابع دینی/اجتماعی خانواده، باور خانواده به عنوان یک واحد کلی در پذیرش مشکل) بر اساس جمع امتیازات عنوانهای مربوط محاسبه می‌شود. حداقل نمره اکتسابی در این مقیاس ۶۶ و حداکثر نمره ۲۶۴ است. نمره زیاد در مقیاس اندازه‌گیری تاب آوری خانواده به معنای این است که خانواده سطح بالایی از تاب آوری دارد و نمره کم به این معنا است که خانواده از سطح کم تاب آوری برخوردار است.

در بررسی پایایی پرسشنامه ضریب آلفای کرونباخ و بازآزمایی کل پرسشنامه به ترتیب ۰/۹۲ و ۰/۸۸ به دست آمده است. هم چنین ضرایب روایی همگرایی پرسشنامه تاب آوری خانواده

(سیکسی، ۲۰۰۵) با عملکرد خانواده نسخه ۱، مقیاس عملکرد خانواده نسخه ۲، مقیاس انسجام خانواده (۱۳۸۱)، و پرسشنامه تابآوری کانر-دیویدسون (۲۰۰۳) به ترتیب ۰/۸۸، ۰/۷۳، ۰/۶۵ و ۰/۴۵ به دست آمد که در حد زیاد و قابل قبولی است. هم‌چنین نتایج همسان با پژوهش سیکسی (۲۰۰۵)، نشان داد که همسانی درونی و پایایی بازآزمایی پرسشنامه در حد قابل قبولی است. پایایی این مقیاس در فرم خارجی نیز زیاد است و ضریب آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۰/۹۶ به دست آمد و ضرایب پایایی عاملهای مقیاس تابآوری خانواده بین ۰/۹۵ تا ۰/۷۵ به دست آمد. در نتیجه ویژگیهای روان‌سنجهای این مقیاس رضایت‌بخش است و می‌توان از آن به عنوان ابزار پایا و روا در پژوهش‌های حوزه خانواده استفاده کرد (زهراکار، کرمی، بزرگمنش؛ ۱۳۹۳). در این پژوهش ضریب آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۰/۸۴ به دست آمده است.

پس از اجرای پیش‌آزمونها و انتصاب تصادفی گروه نمونه، جلسات مشاوره گروهی مبتنی بر رویکرد مریبگری و رواندرمانی فریش طی هشت جلسه ۱۲۰ دقیقه‌ای در گروه آزمایش در خانه سلامت سرای محله کوثر برگزار شد. در این مدت گروه کنترل هیچ مشاوره‌ای دریافت نکردند. پس از پایان جلسات دوباره هر دو گروه، مقیاس تابآوری خانواده را پاسخ دادند.

طرح مشاوره بر اساس کتاب رواندرمانگری مبتنی بر بهبود کیفیت زندگی اثر فریش (۲۰۰۶)، توسط پژوهشگر تنظیم، و هر جلسه متناسب کارگروه با روش بحث گروهی، بازخورد و جلب مشارکت تمام اعضا اجرا شد. مطابق نظر مأگیار موبی^۱ (۲۰۱۱)، کتاب درمان مبتنی بر بهبود کیفیت زندگی، یک موضع آموزشی منحصر است. در واقع کتابچه راهنمایی است که به صورت گام به گام دستورالعمل دستیابی به سلامت روان، مداخلات متناسب فرد و نظارت بر پیشرفت، نتیجه و پیگیری به وسیله ارزیابی سلامت روان و پرسشنامه کیفیت زندگی^۲ در آن طرح شده و راهنمایی برای چگونگی درمان و مریبگری کیفیت زندگی است. فیوری^۳ (۲۰۰۷) این کتاب را مرور کرده است و درباره نویسنده آن می‌گوید: "این نویسنده، محققی منظم و درمانگر و مریب

عالجه‌مندی است (فریش، ۲۰۱۶).

1. Magyar-Moe

2. Qol:Quality of Life Inventor

3. Furey

جدول ۱. معرفی جلسات مشاوره گروهی

جلسات	هدف، فرایند، تکلیف و پیامد مورد انتظار
اول	<p>هدف: برقراری ارتباط ، تنظیم نیمرخ رضایتمندی، ایجاد اهداف و اولویتهای مهم و معنی دار برای مراجعان</p> <p>فرایند: برقراری ارتباط و معرفی اعضاء، بیان قواعد گروه (در این جلسات ما می خواهیم در مورد خودمان با بقیه صحبت کنیم و حرفهایی بزنیم که شاید قبل از کس دیگری تلقنه بودیم. به نظر شما چه قوانینی برای بهبود کار گروه مناسب است)، تنظیم نیمرخ رضایتمندی یا کیفیت زندگی مراجuan بر اساس پرسشنامه کیفیت زندگی فریش (نموده کلی هر فرد نشانده نده سطح رضایتمندی فرد است و نیمرخ به دست آمده مسائلی که مانع کسب رضایتمندی از حیطه های خاص زندگی است، بررسی اینکه کدام حیطه ها برای مراجuan ارزشمند است، کدام جنبه ها با خرسندي همراه است و کدام جنبه ها با نارضایتی همراه است را روشن می سازد). چرا از این جنبه زندگیتان ناراضی هستید؟ بیشترین وقت و انرژی شما کجا صرف می شود؟ تمرين کیک شادمانی</p> <p>تکلیف: تمرين جستجوی بیش (تمرين تکلیف در تمام جلسات قبل از پایان هر جلسه انجام شد تا مطمئن شویم که مراحل تمرينها برای اعضا روشن است).</p> <p>پیامد مورد انتظار: تبیین جنبه های ارزشمند زندگی برای هر فرد که با شادمانی و رضایت همراه است و جنبه های ضعیف که شامل نارضایتی و ناخرسنی است.</p>
دوم	<p>هدف: مفهوم سازی مسئله و اولویتها</p> <p>فرایند: شروع جلسه با سؤالی باز: این هفته چه طور گذشت؟ بررسی تکلیف: این تمرين چه کمکی به شما می کند؟ (در طی جلسات با ذکر اصول بهبود کیفیت زندگی، افراد مهارت و آگاهی لازم را برای گرفتن اهداف مناسب می بایند و می توانند همان اصول را جزء اهداف خود قرار دهند. این تمرين به ایجاد احساس مستولیت تدوین برنامه به فرد کمک می کند و هدف تمرين برای مراجع باید روشن شود تا سودمند واقع شود. از همین جلسات اولیه هر جا که در بحث های گروه لازم بود بتدریج اصول متناسب با بحث گروه ارائه شد). کشف موارد مشکل آفرین: مسئله شما چیست؟ چه عواملی مانع دستیابی شما به اهدافتان در زندگی و رضایتمندی است؟ بحث درباره موانع کسب رضایتمندی در هر یک از ۱۶ حیطه (افراد می توانند مسائل یا مشکلاتی را که در هر حیطه در رضایتمندی آنها مداخله کرده است به اختصار بنویسنده).</p> <p>تکلیف: تمرين کیک شادمانی با توجه به اهداف جدید</p> <p>پیامد مورد انتظار: شناسایی عوامل ایجاد کننده و تداوم بخش مشکل</p>
سوم زندگی	<p>هدف: کاربرد الگوی پنجمگانه رضایتمندی از زندگی در حل مسئله و افزایش رضایتمندی از</p>

جلسات	هدف، فرایند، تکلیف و پیامد مورد انتظار
پنجم	<p>فرایند: بررسی کاربرد الگوی پنجگانه (CASIO) و شیوه‌های عمومی آن در مسائلی که مراجعان در بحثشان به آن اشاره کردند. پس از طرح مسئله توسط افراد، مراحل در گروه بحث می‌شود.</p> <p>۱. تغییر وضعیت عینی بهمنظور بهبود یخشیدن به حیطه خاص زندگی: چه اقداماتی برای تغییر موقعیت می‌توان انجام داد؟ ۲. تغییر نگرش یا درک فرد از آن حیطه، تصحیح هر نوع تحریف یا منفی‌گرایی در تفکر و بازنگری در تفسیرهای شخصی در هر موقعیت، در این موقعیت واقع‌چه اتفاقی افتاده است؟ معنی این رویداد برای من چیست؟ ۳. تغییر اهداف و معیارها و گرفتن اهداف واقع‌گرایانه و کاهش معیارها در برخی حیطه‌های زندگی. از این بخش از زندگی خود واقعاً چه می‌خواهم؟ چه قدر کافی خواهد بود؟ ۴. تغییر اولویتها و تأکید بر حیطه‌های قابل کنترل: حیطه‌های قابل کنترل یا قابل تغییر کدام است؟ ۵- تقویت رضایتمندی در حیطه‌هایی که به آن توجه نشده است؛ مثل تفریح و دوستان و بهبود کیفیت زندگی در حیطه‌هایی که مورد توجه فوری نیست. شیوه دومین عقیده</p> <p>تکلیف: تمرین حل مسئله در خانواده، ثبت انواع افکار ناراحت‌کننده و شناسایی تحریفهای شناختی به کمک فیلم آموزشی باز هم زندگی.</p> <p>پیامد مورد انتظار: ارتقای رضایت و شادی، یادگیری شیوه حل مساله، بهبود کیفیت زندگی در مورد هر حیطه خاص</p>
چهارم	<p>هدف: آشنایی با سه رکن درمان (غنای درونی، کیفیت زمان و معنایابی)</p> <p>فرایند: بررسی تکلیف در گروه - ایجاد بحث و چالش - بازخورد، این هفته چه طور گذشت؟ (فرصتی برای به اشتراک گذاشتن تجربه‌ها و بحث). در برنامه روزانه خود چه فرصت‌هایی را صرف خودتان می‌کنید؟ تمرین غنای درونی (غنی‌سازی درونی در لحظه یعنی انجام دادن کارهای کوچک بهمنظور مراقبت از خود و ایجاد تغییر در برنامه‌های عادی، کشف لحظه‌ها). در موضع تجربه تنش، خشم و نگرانی چه کارهایی انجام می‌دهید؟ تمرین کیفیت زمان (برنامه آرامش، برنامه‌ریزی برای فعالیت روزانه، ثبت تنش روزانه، شیوه نوار گذاشتن، شیوه زمان گریستن، شیوه روز یا زمان بهداشت روان، شیوه پنج دقیقه شادمانی یا رهنمودهایی برای موفقیت).</p> <p>تکلیف: تمرین روزانه غنای درونی، مرور رهنمودهای موفقیت روی موبایل یا به صورت فلش کارت</p> <p>پیامد مورد انتظار: کاهش دادن آسیبها و کنترل و تنظیم عادات ناسالم، تشخیص نشانه‌های تنش در خود و ایجاد شادمانی و آرامش</p>

جلسات	هدف، فرایند، تکلیف و پیامد مورد انتظار
پنجم	<p>هدف: جستجوی معنا</p> <p>فرایند: معنا یا هدف شما در زندگی چیست؟ معنایابی / هدف یابی</p> <p>عضو چه گروه یا نظام معنوی یا دینی هستید؟ از آن چه کمکهایی می‌گیرید؟ زندگی و نظم معنوی و فعالیتهای روزانه در پی آن (حتی پنج تا ده دقیقه) برای شما شامل چه فعالیتهایی است و چه پیامدهایی دارد؟ (ما راهبردیتر و صبورتر می‌سازد، مصدق استعینوا بالصبر و الصلاه، دلایی لاما معتقد است که دعا و نیایش اغلب این نکته را یادآور می‌سازد که چه اهداف و ارزشهایی برای ما مهم و ارزشمند است؟ هنگام نالمیدی از جریان یا معنی مانند هر موقعیت دشوار در زندگی خانوادگی چه می‌کنید؟ اصل معنا به مثابه اتویوس (جستجوی معنی و جریانهایی که وضعیت را تحمل پذیر گرداند).</p> <p>تکلیف: برنامه‌ریزی فعالیتهای روزانه بر اساس اهداف و شناسایی عوامل، عادتها، باورها و فعالیتها، رسانه‌ها و حتی کتابهایی که کمک کننده است یا مانع پیشرفت و تغییر در جهت رسیدن به اهداف است.</p> <p>تمرین برنامه آرامش به کمک سی دی صوتی آرامش در ژرف (تمرین آرامش عضلانی و تنفس ذهن آگاهانه و تکرار واژه آرامش بخش)</p> <p>پیامد مورد انتظار: حرکت در جهت اهداف و ارزشها و یافتن معنای زندگی که به زندگی فرد انسجام، وضوح و معنای بیشتری بخشد.</p>
ششم	<p>هدف: تمرینهای ذهن آگاهانه در جهت ایجاد آرامش در زندگی و فهرست کردن اصول شادمانی</p> <p>فرایند: بحث درباره تجربه اعضا درباره جلسه قبل و تمرینهای هفته. شما از چه روش‌هایی در زندگی برای ایجاد خرسندي بهره می‌گیرید؟ (تهیه فهرستی از پیشنهادهای اعضا). بحث درباره اصول شادمانی در گروه: این اصول را یادداشت کنید. در مواردی که برای شما قابل کاربرد است و مایلید یک هفته آنها را آزمایش کنید و بینید که آیا واقعاً احساس شادمانی، آرامش و خرسندي شما را تقویت می‌کند؟</p> <p>تکلیف: تهیه فهرستی از روش‌های آرامش بخش بر اساس حواس پنجگانه و مرور و به کارگیری اصول شادمانی</p> <p>پیامد مورد انتظار: دستیابی به مهارت‌ها و استفاده از اصول مناسب با اوضاع</p>
هفتم	<p>هدف: آشنایی با مفاهیم و مهارت‌های مطرح شده در درمان مبتنی بر بهبود کیفیت زندگی</p> <p>فرایند: بحث گروه درباره تجربه‌هایی که از کاربرد اصول و مهارت‌ها طی هفته داشته‌اند. هر یک از اعضا فهرست روش‌های آرامش بخش را برای گروه گزارش کند. بحث درباره بقیه اصول شادمانی و نظر اعضا</p> <p>تکلیف: مرور و به کارگیری اصول شادمانی</p> <p>پیامد مورد انتظار: به کارگیری مهارت‌های مبتنی بر اصول بهبود کیفیت زندگی</p>

جلسات	هدف، فرایند، تکلیف و پیامد مورد انتظار
هشتم	<p>هدف: جمعبندی و مرور مهارت‌های به کار گرفته شده در گروه فرایند: در این هفته از به کار گیری اصول شادمانی چه تجربه‌هایی کسب کرده‌اید؟ طی این جلسات چه مهارت‌های جدیدی را تجربه کردید؟ این مهارت‌ها چه تغییراتی در زندگی شما ایجاد کرده است؟ نظمی دوباره نیمرخ رضایتمندی برای تداوم این مهارت‌ها چه برنامه‌ای دارید؟</p> <p>پیامد مورد انتظار: تغییر در افکار و رفتار گروه و بهره‌گیری از پیامدهای اصول شادمانی</p>

به‌منظور تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها، ابتدا از آمار توصیفی برای مرتب کردن اطلاعات استفاده شد. بر این مبنای داده‌های حاصل از پژوهش در جدول‌های نشان داده می‌شود. بخش دوم تحلیل داده‌ها مبتنی بر استنباط آماری صورت می‌گیرد. هدف آمار استنباطی، نتیجه‌گیری درباره ویژگیهای جامعه‌ای است که نمونه مورد مطالعه از آن استخراج شده است. در بخش توصیف داده از میانگین و انحراف استاندارد و... و در بخش استنباطی از آزمون تحلیل کواریانس تک متغیره^۱ و تحلیل کواریانس چندمتغیره^۲ یا پیشفرض همگنی واریانس درون گروهی با استفاده از آزمون لوین و نیز آزمون شاپیرو ویلک برای بررسی عادی بودن توزیع داده‌ها استفاده شده است.

یافته‌ها

در این بخش به نتایج مربوط به بررسی اثربخشی مداخله پژوهش پرداخته خواهد شد؛ بدین منظور، ابتدا یافته‌های توصیفی مربوط به آزمون‌های آزمودنیها، و سپس پیشفرضهای آماری لازم بررسی، و از روش‌های آمار استنباطی برای تجزیه و تحلیل هر یک از فرضیه‌ها استفاده می‌شود. میانگین و انحراف استاندارد نمره‌های پیش‌آزمون و پس‌آزمون تاب آوری خانواده و ابعاد آن در گروه‌های آزمایش و کنترل در جدول دو ارائه شده است.

1. Ancova
2. Mancova

جدول ۲. ویژگهای توصیفی متغیر تاب آوری خانواده

پس آزمون		پیش آزمون		گروه	متغیر
انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین		
۴/۹۷۸۵۳	۱۰۰/۲۵۰۰	۵/۷۵۵۴۳	۷۰/۳۷۵۰	آزمایش	فرایندهای ارتباط و حل مسئله خانواده
۴/۵۳۳۶۰	۶۷/۳۷۵۰	۳/۵۲۲۸۸	۷۲/۸۷۵۰	کنترل	
۱/۹۹۵۵۳	۳۷/۶۲۵۰	۴/۸۰۸۸۵	۲۶/۶۲۵۰	آزمایش	منابع دینی / اجتماعی خانواده
۴/۲۰۸۸۳	۳۰/۵۰۰۰	۵/۰۱۲۴۸	۲۹/۳۷۵۰	کنترل	
۱/۱۹۵۲۳	۲۸/۰۰۰۰	۱/۴۵۷۷۴	۲۲/۱۲۵۰	آزمایش	باور خانواده به عنوان واحد کلی در پذیرش مشکل
۳/۴۵۳۷۸	۲۳/۲۵۰۰	۳/۴۱۲۱۶	۲۳/۷۵۰۰	کنترل	
۳/۷۲۰۱۲	۱۶۵/۸۷۵۰	۵/۹۶۲۶۸	۱۱۹/۱۲۵۰	آزمایش	کل
۷/۹۵۴۱۱	۱۲۱/۱۲۵۰	۸/۰۵۳۳۹	۱۲۶/۰۰۰۰	کنترل	

بر اساس نتایج توصیفی جدول شماره دو در مرحله پیش آزمون میانگین نمره های افراد نمونه در دو گروه آزمایش و کنترل تقریباً نزدیک به هم است. در حالی که در مرحله پس آزمون نمره های آزمودنیها در گروه آزمایش تغییر محسوسی ایجاد شده است.

برای بررسی عادی بودن نمره ها چنانچه شرکت کنندگان ۴۰ نفر یا کمتر باشند از آزمون های کولمو گراف - اسمیرنف و شاپیرو - ویلک استفاده می شود. از آنجا که حجم نمونه تحقیق در گروه های مورد بررسی از ۴۰ نفر کمتر بود، نتایج آزمون های شاپیرو ویلک در جدول ۳ گزارش شده است.

جدول ۳. بررسی عادی بودن توزیع داده های متغیرهای پژوهش با استفاده از آزمون شاپیرو ویلک

شاپیرو ویلک			گروه	متغیر
سطح معناداری	درجه آزادی	مقدار		
۰/۵۲۰	۸	۰/۹۳۰	آزمایش	تاب آوری خانواده
۰/۰۸۳	۷	۰/۰۸۳۲	کنترل	

بر اساس نتایج آزمون شاپیرو ویلک چون اندازه های این آزمونها در یک گروه در سطح ۰/۰۵ معنادار نیست، شرط برابری واریانس های درون گروهی و نیز توزیع عادی بودن داده ها برقرار است. به منظور بررسی همگن بودن واریانس درون گروهی از آزمون لوین استفاده شده است.

جدول ۴. نتایج آزمون لوین برای بررسی همگنی کواریانس نمره‌های درون گروهی آزمودنیها ($n=16$)

Sig.	df2	df1	F	متغیر
.۰۰۵۲	۱۳	۱	۴/۵۸۵	تابآوری خانواده

فرض همگنی کواریانس نمره‌های پیش آزمون دو گروه با استفاده از نتایج آزمون لوین در جدول ۴ بررسی شد و با توجه به اینکه مقدار F لوین در سطح $\alpha=0.05$ معنادار نبود، فرض همگنی کواریانس داده‌ها و شبیه رگرسیون برقرار است.

جدول ۵. آزمون پیشفرض همگنی ضرایب رگرسیون

سطح معناداری	F	میانگین مجزورات	درجات آزادی	مجموع مجزورات	متابع تغییرات
۰/۸۵	۴/۴۹۰	۹۵/۸۷۸	۲	۱۹۱/۷۵۶	تعامل گروه و تابآوری خانواده پیش آزمون

در جدول شماره پنج نتایج آزمون همگنی ضرایب رگرسیون عاملهای مورد بررسی در نمونه‌های آماری آورده شده است.

چون مقدار F محاسبه شده در تعامل گروه و پیش آزمون در سطح 0.05 معنادار نیست ($P \geq 0.05$)، داده‌ها از فرضیه همگنی شبیه‌ای رگرسیونی پشتیانی می‌کند و این فرضیه پذیرفته می‌شود و می‌توان تحلیل کواریانس را اجرا کرد.

هم‌چنین ضرایب رابطه بین پیش آزمون و پس از $0/6$ بیشتر است؛ بنابراین می‌توان برای تحلیل داده‌های پژوهش از آزمون تحلیل کواریانس استفاده کرد.

جدول ۶: ضرایب همبستگی پیش آزمون و پس آزمون متغیرهای پژوهش

تابآوری خانواده	پس آزمون پیش آزمون
**.۰/۴۹۱	تابآوری خانواده

* معناداری در سطح 0.01

نتایج جدول ۷ نشان می‌دهد که سطوح معنادار نبودن همه آزمونها توان استفاده از آزمون تحلیل کواریانس چند متغیری (مانوا) را مجاز می‌شمارد.

جدول ۷. نتایج آزمون معناداری تحلیل کواریانس چند متغیری (Mancova) در دو گروه مورد مطالعه

نام آزمون	مقدار	f	فرضیه df	خطا df	معناداری سطح	مجذور اتا
اثر پیلاجی	۰/۹۸۱	۳۰۳/۹۰۰ ^a	۲/۰۰۰	۱۲/۰۰۰	۱/۰۰	۰/۹۸۱
لامبدا ویلکز	۰/۰۱۹	۳۰۳/۹۰۰ ^a	۲/۰۰۰	۱۲/۰۰۰	۱/۰۰	۰/۹۸۱
اثر هتلینگ	۵۰/۶۵۰	۳۰۳/۹۰۰ ^a	۲/۰۰۰	۱۲/۰۰۰	۱/۰۰	۰/۹۸۱
بزرگترین ریشه خطای	۵۰/۶۵۰	۳۰۳/۹۰۰ ^a	۲/۰۰۰	۱۲/۰۰۰	۱/۰۰	۰/۹۸۱

این نتایج نشان می‌دهد که در گروههای مورد مطالعه از نظر حداقل یکی از متغیرهای وابسته تفاوت معناداری وجود دارد. مجذور اتا نشان می‌دهد تفاوت بین دو گروه با توجه به متغیرهای وابسته در مجموع معنادار، و میزان این تفاوت ۹۸/۱ درصد است؛ یعنی ۹۸/۱ درصد واریانس مربوط به اختلاف بین دو گروه ناشی از تأثیر متقابل متغیرهای وابسته است.

پس از بررسی و تأیید فرضهای اجرای تحلیل کواریانس، نتایج تحلیل کواریانس در جداول ۸ و ۹ ارائه شده است:

جدول ۸ خلاصه نتایج آزمون تحلیل کواریانس چند متغیره

شاخص منابع تغییرات	مجموع مجذورات	درجات آزادی	میانگین مجذورات	F	سطح معناداری	میزان تأثیر
تاب آوری خانواده	۳۰۳۸۸۶/۳۴۴	۱	۳۰۳۸۸۶/۳۴۴	۱/۸۵۰ ۱۰۴۳۴	۱/۰۰	۰/۹۹۹
خطای	۸۰۵۳/۸۱۱	۱	۸۰۵۳/۸۱۱	۲۷۶/۵۵۲	۱/۰۰	۰/۹۵۵
کل تاب آوری خانواده	۳۷۸/۵۸۹	۱۳	۲۹/۱۲۲			

بر اساس نتایج جدول ۸ چون مقدار F در متغیر تاب آوری خانواده در سطح $\alpha = 0.05$ معنادار است لذا $P = 0.001$ و $\eta^2 = 0.955$ (F)، می‌توان نتیجه گرفت که مشاوره گروهی مبتنی بر رویکرد روانشناختی مثبت‌نگر فریش بر تقویت تاب آوری خانواده تأثیر دارد. هم‌چنین بر اساس ضرایب آتا، میزان تأثیر مشاوره گروهی مبتنی بر رویکرد روانشناختی مثبت‌نگر فریش بر تقویت تاب آوری خانواده ۹۵/۵ درصد تأثیر دارد.

جدول ۹. خلاصه نتایج آزمون تحلیل کواریانس در حیطه فرایندهای ارتباط و حل مسئله

شاخص منابع تغییرات	مجموع مجذورات	درجات آزادی	میانگین مجذورات	F	سطح معناداری	مجذور اتا
اثر همپراش	۱۱۲۳۹۲/۵۶۳	۱	۱۱۲۳۹۲/۵۶۳	۴۹۵۷/۸۴۴	۱/۰۰	۰/۹۹۷
اثر گروه	۴۳۲۲۳/۰۶۳	۱	۴۳۲۲۳/۰۶۳	۱۹۰/۶۹۸	۱/۰۰	۰/۹۳۲
خطا	۳۱۷/۳۷۵	۱۴	۲۲/۶۷۰			
کل	۱۱۷۰۳۳/۰۰۰	۱۶				

با توجه به داده‌های جدول نه چون مقدار F در سطح $\alpha = 0.05$ معنادار است ($P = 0.001$ و $\eta^2 = 0.932$) (F)، می‌توان نتیجه گرفت که مشاوره گروهی مبتنی بر رویکرد روانشناختی مثبت‌نگر فریش موجب تقویت تاب آوری خانواده در زمینه فرایندهای ارتباط و حل مسئله خانواده می‌شود. مقدار آتا نشان می‌دهد که تأثیر مشاوره گروهی مبتنی بر رویکرد روانشناختی مثبت‌نگر فریش بر تقویت تاب آوری خانواده در زمینه فرایندهای ارتباط و حل مسئله خانواده ۹۳/۲ درصد است. با توجه به اینکه میانگین نمره‌های گروه آزمایش در مقایسه با گروه کنترل در مرحله پس آزمون افزایش را نشان می‌دهد، فرض تحقیق با ۹۵٪ اطمینان تأیید می‌شود.

جدول ۱۰. خلاصه نتایج آزمون تحلیل کواریانس در حیطه منابع دینی/ اجتماعی خانواده

شاخص منابع تغییرات	مجموع مجذورات	درجات آزادی	میانگین مجذورات	F	سطح معناداری	مجذور اتا
اثر همپراش	۱۸۵۶۴/۰۶۳	۱	۱۸۵۶۴/۰۶۳	۱۷۱۱/۲۵۵	۱/۰۰	۰/۹۹۲
اثر گروه	۲۰۳/۰۶۳	۱	۲۰۳/۰۶۳	۱۸۷۱۹	۱/۰۰	۰/۵۷۲
خطا	۱۵۱/۸۷۵	۱۴	۱۰/۸۴۸			
کل	۱۸۹۱۹/۰۰۰	۱۶				

با توجه به داده‌های جدول ۱۰ چون مقدار F در سطح $\alpha=0.05$ معنادار است ($\eta^2=0.572$) و $P=0.001$ (F)، می‌توان نتیجه گرفت که مشاوره گروهی مبتنی بر رویکرد روانشناختی مثبت‌نگر فریش موجب تقویت تابآوری خانواده در زمینه منابع دینی/اجتماعی خانواده می‌شود. مقدار اتا نشان می‌دهد که تأثیر مشاوره گروهی مبتنی بر رویکرد روانشناختی مثبت‌نگر فریش بر تقویت تابآوری خانواده در زمینه منابع دینی/اجتماعی خانواده ۵۷/۲ درصد است. با توجه به اینکه میانگین نمره‌های گروه آزمایش در مقایسه با گروه کنترل در مرحله پس آزمون افزایش را نشان می‌دهد، فرض تحقیق با ۹۵٪ اطمینان تأیید می‌شود.

جدول ۱۱. خلاصه نتایج آزمون تحلیل کواریانس در حیطه باور خانواده به عنوان واحدی کلی در پذیرش مشکل

شاخص منابع تغییرات	مجموع مجذورات	درجات آزادی	میانگین مجذورات	F	سطح معناداری	مجذور اتا
اثر همپراش	۱۰۰۶/۲۵۰	۱	۱۰۰۶/۲۵۰	۱۵۷۳/۱۲۸	۱/۱۰۰	۰/۹۹۱
اثر گروه	۹۰/۲۵۰	۱	۹۰/۲۵۰	۱۳/۵۱۳	۲/۱۰۰	۰/۴۹۱
خطا	۹۳/۵۰۰	۱۴	۹۳/۵۰۰			
کل	۱۰۶۹۰/۰۰۰	۱۶				

با توجه به داده‌های جدول ۱۱ چون مقدار F در سطح $\alpha=0.05$ معنادار است ($\eta^2=0.491$) و $P=0.001$ (F)، می‌توان نتیجه گرفت که مشاوره گروهی مبتنی بر رویکرد روانشناختی مثبت‌نگر فریش موجب تقویت تابآوری خانواده در زمینه باور خانواده به عنوان واحدی کلی در پذیرش مشکل می‌شود. مقدار اتا نشان می‌دهد که تأثیر مشاوره گروهی مبتنی بر رویکرد روانشناختی مثبت‌نگر فریش بر تقویت تابآوری خانواده در زمینه باور خانواده به عنوان واحدی کلی در پذیرش مشکل ۴۹/۱ درصد است. با توجه به اینکه میانگین نمره‌های گروه آزمایش در مقایسه با گروه کنترل در مرحله پس آزمون افزایش را نشان دهد، فرض تحقیق با ۹۵٪ اطمینان تأیید می‌شود.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف این پژوهش بررسی اثربخشی مشاوره گروهی مبتنی بر رویکرد روانشناختی مثبت‌نگر

نتایج پژوهش کردمیرزا نیکوزاده (۱۳۹۰) و جوبانیان (۱۳۹۱) که حاکی از اثر معنادار درمان مبتنی بر روانشناسی مثبت‌نگر بر تاب آوری است با این پژوهش همسو است. نتایج پژوهش مؤمنی و همکاران (۱۳۹۳)، که آموزش تاب آوری مبتنی بر رویکرد مثبت‌نگر فریش مؤثر واقع می‌شود و نیز نتایج پژوهش گل پرور (۱۳۹۳)، که آموزش کیفیت زندگی مبتنی بر رویکرد مثبت‌نگر فریش بر مؤلفه‌های سرمایه روان‌شناختی (خودکارامدی، امیدواری، تاب آوری و جهتگیری به زندگی) اثربخش است با این پژوهش همسو است.

در راستای تبیین اثر بخشی رویکرد روان‌شناختی مثبت‌نگر فریش بر تقویت تاب آوری خانواده و ابعاد آن لازم است اشاره شود که والش (۱۹۹۸)، چارچوبی برای تاب آوری خانواده ارائه داد که عاملهای اصلی لازم را برای عملکرد بهینه خانواده طی ناپایداریها و بحرانهای مرتبط با رویدادها در بر می‌گیرد. والش (۱۹۹۸) سه فرایند کلیدی الگوهای سازمانی (انعطاف و انجام پذیری در خانواده)، نظامهای باور (ارزشها، عقاید، نگرشاهای غالب در خانواده) و فرایندهای ارتباطی (فرایند انتقال باورها، تبادل اطلاعات در بین اعضاء) را برای تاب آوری خانواده ذکر می‌کند. سامانه باور خانوادگی، نقش باورهای خانواده در میزان مقاومت و تاب آوری در برابر سختی‌ها را مورد تأکید قرار می‌دهد. توانایی خانواده در ایجاد باورهای همسان و معنایابی دریاره سختی و دشواری، عامل مهمی برای سازگاری با بحرانهای مشترک، احساس انسجام، ارزیابی بحران، تنش و جبران مرتبط است. اثر باورهای خانواده در متغیرهای خوش‌بینی، پیش‌قدمی فعالانه، پافشاری، پر دلی (دلیری)، تمرکز بر نقاط قوت و احتمال تسلط بالقوه را بر تاب آوری خانواده نشان می‌دهد. باورهای خانواده در زمینه ارزش بالاتر، معنویت، ایمان، مراسم مذهبی و دگرگونی را مورد تأکید قرار می‌دهد؛ زیرا والش تأکید می‌کند که تشریفات دینی و مراسم‌ها به سازگاری خانواده کمک می‌کند (والش، ۲۰۰۳، ۱۳۹۰). در جلسات مشاوره گروهی در این پژوهش، مطابق با اصول بهبود کیفیت زندگی فریش به افراد آموزش داده شد تا در کارهای خود از گروه و رهبران

دینی کمک بگیرند. این مهارت موجب تقویت تاب آوری خانواده در بعد منابع دینی / اجتماعی شده است. این تفسیر با نتایج پژوهش صیدی و باقریان (۱۳۹۰) همسو است. نتایج مطالعه صیدی و باقریان (۱۳۹۰) حاکی است که التزام خانواده‌های ایرانی به فعالیتهای فراغتی و هم‌چنین اجرای دسته‌جمعی برخی فرایض دینی در منزل، افرون بر اینکه موجب افزایش کیفیت ارتباط در خانواده شد، توانسته است تا حدودی از گستاخی خانواده هنگام رویارویی با سختی‌ها و چالشهای فرارو جلوگیری کند و پایداری و استقامت آنها را افزایش دهد. یکی از اصول درمانی رویکرد مثبت‌نگر فریش، نوعی معنادرمانی است که در مشاوره گروهی در این پژوهش به کار گرفته شد. این مهارت به مراجعان کمک کرده است تا معنی دارترین چیزی را که برای شادمانی و سلامت آنها هم در حال حاضر و هم طی دوره زندگی‌شان وجود دارد، بیابند و این موجب تقویت تاب آوری بویژه در بعد باور خانواده به عنوان واحدی کلی در پذیرش مشکل شده است.

یکی دیگر از حوزه‌های اصلی تأثیرگذار در تاب آوری خانواده، فرایندهای ارتباطی و حل مسئله است. فرایندهای حل مسئله و ارتباطی می‌تواند در تاب آوری خانواده نقش مهمی داشته باشد (والش، ۱۳۹۰). تحقیقات نشان می‌دهد در خانواده‌های تاب آور از مهارت‌های حل مسئله بخوبی استفاده می‌شود (برگی، ویس^۱، ۲۰۰۹؛ بلک^۲، ۲۰۰۸). در جلسات مشاوره گروهی این پژوهش به تمرین مهارت‌هایی از جمله حل مسئله، اصول تقویت سرمایه‌های اجتماعی و پذیرش مشکلات پرداخته شده است که موجب تقویت ابعاد تاب آوری خانواده (فرایندهای ارتباط و حل مسئله خانواده، منابع دینی / اجتماعی، باور خانواده به عنوان واحدی کلی در پذیرش مشکل) شد. زنان با شرکت در گروه همتا و امکان استفاده از تجربیات دیگران و بهره‌مندشدن از حمایتهای اجتماعی، مهارت‌های برقراری ارتباط مؤثر را آموختند. افراد گروه توانایی بیان واضح و روشن عقاید خود، گوش دادن صحیح به عقاید و نظر اعضا را نیز در گروه تمرین کردند. در واقع گروه محل تمرینی برای بهبود مهارت‌های برقراری ارتباط بود تا توانستند این مهارت‌ها را در محیط خانواده نیز به کار گیرند. این عامل از طریق ارتقاء کیفیت ارتباط در خانواده شده است. هم چنین این مشارکت گروهی دامنه ارتباطات اجتماعی را گسترش داد. افراد در جلسات توانستند مشکلات و خواسته‌های خود را بیان کنند و از حمایتهای اجتماعی مناسب برخوردار شوند. این امر موجب

1. Berge, Wiss
2. Black

تقویت تاب آوری خانواده در بعد منابع اجتماعی شده است. این تفسیر با نتایج مطالعه صیدی، ابراهیمپور، باقریان و منصور (۱۳۹۰) در زمینه ارتباط مثبت و معنادار کیفیت ارتباط و تاب آوری خانواده، همسو است.

در نظریه مثبتنگر فریش، مانند نظریه‌های شناختی با "رویکرد رضایتمندی از زندگی"، رضایتمندی از زندگی، ارزیابی ذهنی فرد از میزان برآورده شدن نیازها، اهداف و آرزوهای اوست. بنابراین تفاوت احساس شده میان آنچه فرد دارد و آنچه خواهان داشتن آن در حیطه‌های زندگی است، تعیین کننده میزان رضایتمندی یا عدم رضایتمندی فرد است. در این نظریه، کیفیت زندگی با رضایتمندی از زندگی معادل است. میزان رضایتمندی از حیطه خاصی از زندگی همراه با عواطف و هیجانات مربوط به آن، میزان پیشرفت فرد را به سوی اهداف نشان می‌دهد (فریش، ۲۰۱۳). در رویکرد مثبتنگر فریش، فرض بر این است که افراد همواره بیشترین تلاش خود را برای یافتن شادمانی و انطباق با مسائل و مشکلات با توجه به مهارت‌ها و آگاهی‌های محدودشان (و شرایط ارشی که نسبت به تغییر مقاوم هستند) به عمل می‌آورند. هدف درمان این است که مهارت‌ها و آگاهی‌ها افزایش یابد و مراجعان اراده خود را در مورد جنبه‌هایی از رضایتمندی تقویت کننده که قابل تغییر است به طوری که به شادمانی و موفقیت بیشتر دست یابند. بر اساس این نظریه، افراد بالقوه می‌توانند ۵۰ درصد موارد شادمانی کنترل و تأثیر داشته باشند؛ چرا که کنترل اهداف، فعالیتها، مهارت‌های انطباقی و حتی تا حدودی وضعیت زندگی (عامل سوم در الگوی پنجگانه کیفیت زندگی) قابل یادگیری و کنترل است. ۵۰ درصد باقیمانده شادمانی، تعیین کننده‌های ژنتیک دارد (لومبرسکی، شلدن^۱ و همکاران به نقل از فریش، ۲۰۱۳). یکی دیگر از ویژگی‌های روش مشاوره مثبتنگر فریش، که در این پژوهش به کار رفته، دیدگاهی کل نگر به اهداف زندگی است که در آن هر مرحله از مداخله با اهداف کلی زندگی مراجع در حیطه‌های ارزشمند و مهم زندگی مرتبط است به طوری که مراجعان بین هر مداخله یا تکلیف خانگی و مهمترین نیازها، اهداف و خواسته‌های خود، ارتباط مستقیم مشاهده می‌کنند. هم‌چنین با ارزیابی و مفهوم‌سازی مشکلات و توانمندی‌ها، مراجعان دیدگاهی کل نگر را نسبت به زندگی می‌پذیرند که بر اساس آن عملکرد در ۱۶ حیطه زندگی روزمره همراه با هر گونه مسائل و مشکلات روانشناختی، جسمانی، اختلال‌ها یا ناتوانیها در نظر گرفته می‌شود. این درمان بر آگاهی و مهارت‌یابی مبتنی است که به مراجعان شناخت و

مهارت‌هایی را ارائه می‌کند که برای کسب رضایتمندی در مهمترین و ارزشمندترین جنبه‌های زندگی به آن نیاز دارند. در فنون این پژوهش، مراجعان در خلال فرایند مشاوره به مهارت‌هایی در جهت ارتقای توانمندیها و رسیدن به اهدافی مجهز شدند که برای خود در نظر می‌گیرند. این توانمندسازی فرد برای حل چالشها و مسائل پیش روی زندگی، موجب ارتقای تابآوری شده است.

این تفسیر بر اساس نظریه سیستمی تابآوری خانواده والش (۱۹۹۸)، دومین نظریه عملده در حوزه تابآوری خانواده تبیین می‌شود. طبق نظر والش، آنچه برای تقویت تابآوری خانواده‌ها نیاز است، شناسایی فرایندهای کلیدی مبتنی بر نقاط قوت خانواده است که توانایی خانواده را برای غلبه بر چالش‌های پیش رو تقویت می‌کند. او اشاره می‌کند که، خانواده‌ها فرایندی را ایجاد می‌کنند تا اعضای خانواده بتوانند تنش را مدیریت کنند، و طی بحران گرد هم آیند و به سمت سازگاری مطلوب حرکت کنند. درواقع در بحث تابآوری خانواده با بررسی جنبه‌های مختلف عملکرد خانواده به شیوه‌هایی پرداخته می‌شود که خانواده برای سازگاری با فشارهای بیرونی استفاده می‌کنند. فرض اساسی این رویکرد این است که بحرانهای تنفساً و چالش‌های مدام بر کل خانواده تأثیر می‌گذارد و به نوبه خود، فرایندهای کلیدی خانواده، میانجی بهبودی و تابآوری اعضا و هم‌چنین واحد خانواده است. چارچوب تابآوری خانواده می‌تواند نقشه مفهومی ارزشمندی برای جهت‌دادن به دامنه وسیعی از خدمات بشری باشد. در تمام تلاش‌هایی که برای کمک به افراد، زوجین و خانواده‌ها برای مقابله و سازگاری در طول بحران و ناگواری صورت می‌گیرد، دیدگاهی نظامدار درباره تابآوری حائز اهمیت است (والش ۲۰۰۳؛ والش ۱۳۹۰).

در مجموع مشاوره گروهی مبتنی رویکرد روانشناسی مثبت‌نگر فریش توانسته است در تقویت تابآوری خانواده و تمام ابعاد آن مؤثر باشد. ارتقای کیفیت رابطه، قدرت حل مسئله و توانمندسازی دلیل تابآوری بیشتر بوده است. از این‌رو با توجه به ضرورت توانمندسازی خانواده برای گذر از سختی‌ها و بحرانهای زندگی، این روش مشاوره‌ای می‌تواند به عنوان روشی مؤثر در تقویت تابآوری خانواده به کار گرفته شود. تأکید بر خوشبینی، تغییر و تحول درونی، آرامش و رضایتمندی موجب شد تا افراد جنبه‌های رضایتمندی و نارضایتی در زندگی خود را شناسایی کردن و گامهایی در جهت تغییر به سمت سبک زندگی متعادل برداشتند. به کارگیری مهارت حل مسئله، افراد را در رویارویی با مشکلات تابآور ساخت. در حالی که امکان تغییر اوضاع یا روابط مسئله‌ساز وجود نداشت، پذیرش وضعیت غیر قابل تغییر، احساس ناکامی را کاهش داد. کشف

معنا و تمرینهای غنای درونی افراد را در رویارویی با مشکلات صبورتر ساخت. به علاوه استفاده از روابط و سرمایه‌های اجتماعی به عنوان منبع حمایتی، افراد را مقاومتر کرد. افراد با استفاده از مهارت‌های کلیدی و اصول درمان رویکرد روانشناختی مثبت‌نگر فریش توانستند با اقدامات منسجم، کیفیت زندگی خود را بهبود بخشدند و در جهت اهداف و ارزش‌های خود حرکت کنند.

منابع

- بنریس، کارن؛ ریچل، مکریک (۲۰۰۹)، پژوهش تاب آوری خانواده: مروری بر عوامل کلیدی محافظه. ترجمه پروین، جمشیدیان قلعه شاهی، (۱۳۹۱)، مجله بر خط دانش روانشناختی، ۲(۱)، ۴۴-۵۵.
- جویانیان، فرحناز (۱۳۹۱)، اثربخشی آموزش مبتنی بر روانشناسی مثبت نگر بر تاب آوری و کترل خشم در دانش آموزان دختر دوره متوسطه شهر بیزد، پایان نامه کارشناسی ارشد، پژوهشگاه علوم اطلاعات و فناوری.
- حسینی بیرجندی، سید مهدی (۱۳۹۰)، نظریه‌ها و فنون خانواده‌درمانی، تهران: انتشارات رشد.
- حسینی قمی، طاهره؛ سلیمی بجستانی، حسین (۱۳۹۱)، اثربخشی آموزش تاب آوری بر استرس مادران دارای فرزندان مبتلا به سرطان در بیمارستان امام خمینی (ره) تهران، *فصلنامه روانشناسی سلامت*، ۱۱(۴): ۹۷-۱۰۹.
- حسینی، فریده سادات؛ حسین چاری، مسعود (۱۳۹۲)، بررسی شواهد مرتبط با روایی و پایایی مقیاس تاب آوری خانواده، *فصلنامه مشاوره و رواندرمانی خانواده*، ۲۳(۲)، ۱۸۱-۲۰۸.
- زهرا کار، کیانوش؛ کرمی، خباث؛ بزرگمنش، کاملیا (۱۳۹۳)، ارزیابی ویژگی‌های روانسنجی مقیاس تاب آوری خانواده سیکسبی، *فصلنامه اندازه‌گیری تربیتی*، ۵(۱۸): ۱۳۳-۱۵۵.
- سامانی، سیامک؛ جوکار، بهرام؛ صحراء‌گرد، نرگس (۱۳۸۶)، تاب آوری، سلامت روانی و رضایتمندی از زندگی، *مجله روانپژوهی و روانشناسی بالینی ایران*، ۱۳(۳): ۲۹۰-۲۹۵.
- سلیگمن، مارتن (۲۰۰۲)، شادمانی درونی: روانشناسی مثبت‌گرا در خدمت خشودی پایدار، ترجمه مصطفی تبریزی، رامین کریمی و علی نیلوفری، (۱۳۸۸)، تهران: انتشارات دانشه.
- صلیلی، سجاد؛ ابراهیم‌پور، ابراهیم؛ باقریان، فاطمه؛ منصور، لادن (۱۳۹۰)، رابطه بین معنویت در خانواده با تاب آوری آن با واسطه‌گری کیفیت ارتباط در خانواده، *فصلنامه روشها و مدل‌های روانشناختی*، ۲(۵): ۶۳-۷۹.
- صلیلی، محمد سجاد؛ باقریان، فاطمه (۱۳۹۰)، پیش‌بینی سرسختی خانواده توسط فراغت و انجام فرایض دینی در منزل با واسطه‌گری کیفیت ارتباط در خانواده، *فصلنامه مشاوره و روان درمانی خانواده*، ۲(۲): ۲۴۲-۲۲۶.
- فریش، مایکل ب (۲۰۰۶)، روان‌درمانی مبتنی بر بهبود کیفیت زندگی، ترجمه اکرم خمسه، (۱۳۸۹)، تهران: انتشارات ارجمند.
- قاسمزاده، سوگند (۱۳۸۸)، اثربخشی مداخله شناختی رفتاری بر کیفیت زندگی و راهبردهای شناختی هیجانی زنان شاغل در دانشگاه الزهرا(س)، پایان نامه کارشناسی ارشد، الزهرا(س): علوم تربیتی و روانشناسی.

- کرد میرزا نیکوزاده، عزت‌اله (۱۳۹۰)، مقایسه اثربخشی برنامه مداخله مبتنی بر روانشناسی مثبت‌نگر و گروه‌درمانی آدلری در ارتقای تاب‌آوری افراد وابسته به مواد، *فصلنامه فرهنگ مشاوره و رواندرمانی*، ۵(۲): ۲۷-۱.
- گلپرور، محسن (۱۳۹۳)، تأثیر آموزش کیفیت زندگی بر مؤلفه‌های سرمایه روانشناسی دانشجویان دختر، *مطالعات زن و خانواده*، ۲(۱): ۷۳-۹۲.
- موسایی، میثم؛ نادر، مهرگان؛ گرشاسبی، فخر سعید (۱۳۸۸)، تأثیر سواد، شهر نشینی، هزینه خانوار و درآمد و توزیع آن بر نرخ طلاق در ایران، *مجله جامعه شناسی ایران*، ۱۰(۴): ۲۱-۳.
- مومنی، خدامراد؛ پرستو، ابراهیمی؛ حسینیان، سیمین (۱۳۹۳)، ارتقای سلامت روان و کیفیت زندگی از طریق برنامه آموزش تاب‌آوری برای مادران کودکان دارای اختلال یادگیری. *فصلنامه فرهنگی، تربیتی زنان و خانواده*، ۶۴-۳۹؛ ۲۶(۸).
- والش، فروما (۲۰۱۱)، تقویت تاب‌آوری خانواده (گذر از سختی‌های زندگی)، ترجمه محسن دهقانی، محبوبه خواجه‌رسولی؛ سعیدی؛ محمدی، مریم، عباسی، (۱۳۹۰)، تهران: دانزه.
- Abedi, M. R., & Vostanis, P. (2010). Evaluation of quality of life therapy for parents of children with obsessive-compulsive disorders in Iran. *European child & adolescent psychiatry*, 19(7), 605-613.
- Berge, R & Wiss, T. (2009). The Posttraumatic Growth Model: An expansion to the family system. *Traumatology*. vol. 15 no 63-74.
- Black, K. (2008). A conceptual Review of Family resilience Factors. *Journal of family nursing*. Vol. 14 no. 55-133.
- Bonanno, G. A., Galea, S., Bucciarelli, A., & Vlahov, D. (2007). What predicts psychological resilience after disaster? The role of demographics, resources, and life stress. *Journal of consulting and clinical psychology*, 75(5), 671-682.
- Buchanan, T. (2008). Family resilience as a predictor of better adjustment among international adoptees. ProQuest.
- Frain, M. P., Berven, N. L., Chan, F., & Tschopp, M. K. (2008). Family resiliency, uncertainty, optimism, and the quality of life of individuals with HIV/AIDS. *Rehabilitation counseling bulletin*, 52(1), 16-27.
- Frisch, M. B. (2013). Evidence-based well-being/positive psychology assessment and intervention with quality of life therapy and coaching and the Quality of Life Inventory (QOLI). *Social indicators research*, 114(2), 193-227.
- Frisch, M. B. (2016). Michael B. Frisch: A Career in Positive Psychology and Well-Being Assessment and Intervention. *Applied Research in Quality of Life*, 11(3), 1031-1033.
- Openshaw, K. P. (2011). The Relationship Between Family Functioning, Family Resilience, and Quality of Life Among Vocational Rehabilitation Clients (Doctoral dissertation, Utah State University).
- Rodrigue, J. R., Mandelbrot, D. A., & Pavlakis, M. (2011). A psychological intervention to improve quality of life and reduce psychological distress in adults awaiting kidney transplantation. *Nephrology Dialysis Transplantation*, 26(2), 709-715.
- Walsh, F. (2003). Family resilience: a framework for clinical practice. *Family Process*, 42 (1), 1-18.